

DOCTRINE VAN DE MENS-LES 1- BEELD VAN GOD

INTRODUCTIE

Vandaag beginnen we met een nieuwe les over de leer van de mens of de christelijke antropologie. De christelijke visie van de mens is dat de mens een schepsel van God is, gemaakt naar het beeld van God. In Psalm 8: 4 zegt hij: "Wat is de mens, opdat u hem kunt herinneren, en de zoon des mensen, dat u hem kunt bezoeken?" Dit is de vraag van over de mens die wordt opgewekt door de psalmist. Wat is de mens? Zodat u, God, het zich herinnert? Theologische antropologie probeert die vraag te beantwoorden in termen van de relatie van de mens met God.

I. BEELD VAN GOD

Ontstaan door God

Dit betekent in de eerste plaats dat de mens moet worden opgevat als niet voortkomend uit een proces van toevallige evolutie, maar door een bewuste en doelgerichte daad van de kant van God. Daarom is er een reden voor het bestaan van de mens, een reden die ligt in de intentie van het Opperwezen. Laten we eens kijken naar Genesis 1: 26-27, 5: 1, 9: 5-6, we zien ook verwijzingen in het Nieuwe Testament in 1 Korintiërs 11: 7 en Jakobus 3: 9. Er is ook een suggestie voor het beeld van God in Handelingen 17:28.

Het beeld van God is intrinsiek

Ten tweede is het beeld van God inherent aan de mens. De mens zou zonder hem geen mens zijn. Voorlopig kan gezegd worden dat, wat de mens ook onderscheidt van de rest van de schepping, alleen hij in staat is tot een bewuste persoonlijke relatie met de Schepper en verantwoording geven aan God. De mens kan God kennen en begrijpen wat de Schepper van hem verlangt. De mens kan zijn Maker liefhebben, aanbidden en gehoorzamen. In deze reacties vervult de mens de intentie van zijn Maker jegens hem volledig en is daarom volledig menselijk, omdat de mensheid wordt gedefinieerd in termen van het beeld van God.

II. WAT WORDT PRECIËS BEDOELD MET GEMAAKT IN HET BEELD VAN GOD?

Er is een grote verscheidenheid aan interpretaties van wat het echt betekent om naar het beeld van God te worden geschapen. Deze zoveel interpretaties zijn een indicatie dat er geen directe verklaringen in de Schrift zijn om het probleem op te lossen, onze conclusies moeten dan ook noodzakelijkerwijs redelijke conclusies zijn die zijn afgeleid uit wat de Bijbel weinig over dit onderwerp te zeggen heeft:

1. Het beeld van God is universeel binnen het menselijk ras. We merken op dat de eerste mens, eerste en universele, werd geschapen naar het beeld van God, niet alleen een deel van het menselijk ras, maar de hele mensheid. Merk ook op dat de verbod om niet te doden (Genesis 9: 6) en niet te vloeken (Jakobus 3: 9-10) van toepassing zijn op de behandeling van alle mensen.

2. Het beeld van God is niet verloren gegaan als gevolg van zonde of specifiek van de val (zoals Calvinisten denken, zie meer hierover in de les over de doctrine van de redding). De verboden tegen moord en de vloek zijn van toepassing op de behandeling van zondige mensen en goddelijke gelovigen. De aanwezigheid van het beeld en de gelijkenis in het niet-christelijke wordt verondersteld. Als dit het geval is, is het beeld van God niet iets toevallig of buiten de menselijke natuur. Het is iets onlosmakelijk verbonden met de mensheid.

Loving God, Loving People Bijbelse Doctrines

3. Er zijn geen aanwijzingen dat het beeld in de ene persoon in grotere mate aanwezig is dan in de andere. Hogere natuurlijke gaven, zoals hoge intelligentie, zijn geen bewijs van de aanwezigheid of de mate van het beeld.

4. Het beeld is niet gecorreleerd met een variabel. Er is bijvoorbeeld geen directe bewering die het beeld correleert met de ontwikkeling van relaties, noch maakt het afhankelijk van de uitoefening van het domein. De uitspraken in Genesis 1 zeggen eenvoudig dat God besloot de mens naar zijn eigen beeld te maken en dat deed hij. Dit lijkt aan elke menselijke activiteit vooraf te gaan. Er zijn geen uitspraken die het beeld beperken tot bepaalde voorwaarden, activiteiten of situaties.

5. In het licht van de bovenstaande overwegingen moet het beeld hoofdzakelijk als inhoudelijk of structureel worden beschouwd. Het beeld is iets in de aard van de mens, zoals het is gemaakt. Het verwijst naar iets in jou in plaats van iets dat je hebt of doet. Door mens te zijn, maakt het u een beeld van God; Het hangt niet af van de aanwezigheid van iets anders.

6. Het beeld verwijst naar de elementen in de samenstelling van de mens die zijn bestemming mogelijk maken. Het beeld zijn de krachten van de persoonlijkheid waardoor de mens, net als God, in staat is om met andere mensen om te gaan, te denken en te reflecteren en vrije wil.

III. IS ER EEN DOEL IN DE SCHEPPING VAN DE MENS?

Gods schepping was voor een bepaalde doeleinden. De mens was voorbestemd om God te kennen, lief te hebben en te gehoorzamen. Hij moet in harmonie leven met zijn naaste, zoals aangegeven in het verhaal van Kaïn en Abel. En het was zeker hier op aarde geplaatst om heerschappij uit te oefenen over de rest van de schepping.

Maar deze relaties en deze functie veronderstellen iets meer. De mens is volledig menselijk wanneer die actief is in het uitvoeren van deze relaties en functie, wanneer de mens deze doel vervult, dan vervult die ook Gods doel voor hem.

De ik

De mens als mens heeft een aard die alles omvat wat persoonlijkheid of zelf vormt: intelligentie, wil, emoties. Dit is het beeld waarin de mens is geschapen, waardoor hij de goddelijk bewuste relatie met God en zijn naaste kan hebben en heerschappij kan uitoefenen.

CONCLUSIE

De mens is een speciaal wezen gemaakt door God. We hebben gezien dat we intrinsieke waarde hebben in het beeld van God. In latere lessen zullen we doorgaan met het ontdekken van meer over de mens, en terwijl we deze leer van de mens bestuderen, zullen we ontdekken wie we werkelijk zijn.